

Tina de can Oliveres

Muntanyola

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Mas Oliveres. Vall de Caraüll.
Emplaçament: Mas Can Oliveres. Les Oliveres s/n. No senyalitzat. 08505
Muntanyola.

Coordenades:

Latitud: 41.92028
Longitud: 2.09868
UTM Est (X): 425261
UTM Nord (Y): 4641318

Classificació

Número de fitxa: 08129-157
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Element arquitectònic
Estil / època: Modern Popular
Segle: XVII
Estat de conservació: Regular
Notes de conservació: Parcialment coberta de vegetació.
Protecció: Inexistent
Número inventari: IPA 24314130
Generalitat:
Accés: Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: Ref. cad.: 007A00003
Fitxes associades:
[Les Oliveres](#)
Autor de la fitxa: Anna Gómez Bach
Data de registre de la fitxa: dt., 10/07/2007 - 02:00

Descripció

Construcció de planta semicircular adossada al mur exterior de la casa i coberta amb un

teulat d'una sola vessant en teula aràbiga. Aquest tipus de tina servia per conservar i emmagatzemar l'aigua.

Observacions:

Adossat al mur sud de la casa.

Història

Estructura datada d'època moderna, adscrita al segle XVII, possiblement en el decurs de les obres d'ampliació del mas. La primera referència documental del mas data de l'Alta Edat Mitjana i situa aquest casal dins l'adscripció de la parròquia de Sant Quirze i Santa Julita de Muntanyola i també consta com una de les cases més antigues de la Vall de Caraüll. Des dels inicis els cognomitats seran la família Oliveres, un topònim d'origen vegetal però que indica les pràctiques econòmiques del moment, i segurament de l'entorn. Els pocs documents recollits d'aquesta família la presenten com a propietària de terres i masos diversos, sobretot del Pla del Vilar. També en el fogatge fet a Oristà el 1553, conservat a l'Arxiu de la Corona d'Aragó apareix el nom de Joan Oliveres, sastre. Aquest mas també apareix documentat en els diversos fogatges del segle XVI, moment en què es construeix Sant Genís de Caraüll nou. Aquest mas va funcionar com a unitat autàrquica fins a finals del segle XX, tenint un moment d'auge a inicis del s. XVIII, època en què es van realitzar reformes successives tant al mas com als annexes ramaders. Les últimes modificacions documentades són de la segona meitat del segle XX, moment en què s'adequa el mas a les necessitats del moment.

Bibliografia

ORDEIG, R. (1974). "La parròquia de Sant Andreu d'Oristà" a AUSA vol.7, n.79: 296. YLLA-CATALÀ, G. (1982). Tina de Can Oliveres. Inventari Patrimoni Arquitectònic. Departament de Cultura. Generalitat de Catalunya. Inèdit.

